

160.

DEKRET

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów stanowią niniejszem co następuje:
 Ławnik sądowy, winny niestawiennictwa na wezwanie do pełnienia obowiązków ławnika bez uzasadnionej przyczyny, skazany będzie z decyzji właściwego sądu, powziętej na najbliższym posiedzeniu gospodarczem, na karę pieniężną do 100 mk. a nadto na zwrot kosztów sądowych, wynikłych skutkiem odroczenia sprawy dla braku ławnika.

W stosunku do ławników, urzędujących w sądach pokoju, karę wymierza wydział karny właściwego sądu okręgowego na skutek nadesłanego przez sędziego pokoju zawiadomienia.

Kara może być przez sąd umorzona, jeśli ławnik w ciągu 7-miu dni od czasu otrzymania zawiadomienia o jej nałożeniu przedstawi dowody, iż istotnie nie był w możności stawić się na wezwanie ani zawczasu sąd o tem zawiadomić.

Od decyzji sądu w przedmiocie kar, nakładanych na podstawie niniejszego dekretu, odwołanie nie służy.

Jeśli powyższego zaniedbania obowiązków obywatelskich ławnik dopuści się po raz trzeci, po dwukrotnym na podstawie niniejszego dekretu ukaraniu, ulegnie w zwykłym trybie sądowym karze aresztu, przewidzianej w art. 678 K. K.

Dekret niniejszy otrzymuje natychmiast moc obowiązującą.

Dan w Warszawie, dn. 7 lutego 1919 roku.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Sprawiedliwości:

Supełski

161.

DEKRET

**o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych—
 surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku
 publicznego.**

Art. 1. Wyrób i sprzedaż artykułów zastępczych—surogatów produktów spożywczych, paszy, przedmiotów użytku codziennego — nie mogą się odbywać bez specjalnego pozwolenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 2. W podaniu o pozwolenie należy wymienić:

- 1) imię i nazwisko, firmę, zajęcie i adres petenta;
- 2) nazwę artykułu zastępczego i zastępowanego;

- 3) adres wytwórni, gdzie artykuł będzie wyrabiany;
- 4) sposób przyrządzenia i szczegółowy skład artykułu zastępczego;
- 5) opakowanie, w jakim artykuł zastępczy będzie sprzedawany, i cenę sprzedażną w handlu detalicznym;
oraz załączyć:
 - 6) próbę artykułu zastępczego;
 - 7) 10 egzemplarzy wzorów etykiet i opakowań, w jakich artykuł zastępczy będzie sprzedawany w handlu detalicznym i hurtowym;
 - 8) wzory ogłoszeń i reklam projektowanych do druku, wywieszania w sklepach, rozdawania lub rozsyłania;
 - 9) 50 marek na koszt badania.

Art. 3. Lokal, w którym artykuły zastępcze będą wyrabiane, winien być uprzednio zbadany i zakwalifikowany do danego celu przez komisję sanitarno-budowlaną lub inną, do tego celu powołaną.

Art. 4. Wydanie pozwolenia lub odmowa zależeć będzie od wyniku badań, dokonanych w państwowym zakładzie badawczym, i od uznania Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Wydane pozwolenie może być w każdej chwili cofnięte w razie zmiany składu artykułu zastępczego, opakowania, ceny sprzedażnej, wzoru ogłoszeń lub reklam.

Art. 5. Wydane pozwolenie nie może być ustępowane innej osobie bez uprzedniego wyjednanego zgody Ministerstwa Zdrowia Publicznego, w przeciwnym razie pozwolenie może być cofnięte.

Art. 6. Wytwórca produktu zastępczego obowiązany będzie niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo o zmianie swego adresu i miejsca wytwórni.

Art. 7. Każdy artykuł zastępczy winien mieć na widocznym miejscu zewnętrznego opakowania wyraźny napis:

„Artykuł zastępczy—surogat (jakiego produktu)“

wraz z dopiskiem:

„Wyrób i sprzedaż dozwolona (№ i data pozwolenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego)“.

Art. 8. Wszelkie wydane poprzednio pozwolenia tracą swą moc w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia przepisów niniejszych.

Art. 9. Winny przekroczenia przepisów niniejszych podlega karom, przewidzianym w obowiązującym Kodeksie Karnym.

Art. 10. Wszelkie dotąd obowiązujące przepisy, rozporządzenia oraz instrukcje, dotyczące wyrobu i handlu artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku codziennego, sprzeczne z niniejszemi przepisami, zostają uchylone.

Art. 11. Wykonanie dekretu niniejszego polecam Ministrowi Zdrowia Publicznego.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski